

Afkomst.

Daniël Lohues zingt in één van zijn prachtige liederen: 'Hier kom ik weg, veur mien hiele leben ben 'k met dizze horizon verweben. Hier kom ik weg, hier stiet ons huus. En blikbar kom ik daar altied weer terecht. Hier kom ik weg.'

In deze maanden ben vaak in mijn geboortedorp, dat is Roden in Noord Drenthe. Daar kom ik weg. En ik ging er weg, 28 jaar geleden, toen ik uit huis ging om te gaan studeren. Zo nu en dan kwam ik er terug, de laatste tijd vaker en intensiever, in verband met de zorg voor mijn oom, die vorige maand overleed. Toen de klok van de dorpskerk luidde om zijn overlijden aan te kondigen, het 'verluiden' en toen diezelfde klok luidde bij zijn begrafenis, klonk dat heel vertrouwd. Iedere klok heeft een eigen uniek geluid, deze dus ook. Het voelde thuis.

En dat die omgeving zo prachtig is, ik wist het wel, maar steeds weer is er de verwondering over de schoonheid van het landschap van mijn geboortedorp. Het is eigenlijk vooral sinds ik in Borne woon, 12 jaar al weer deze zomer, dat ik me dat bewuster werd. Door de wonderschone omgeving hier, waar ik me thuis in ging voelen, omdat het sterk doet denken aan het thuis van mijn afkomst.

Ik voel me gezegend dat ik in alle vrijheid naar mijn geboortegrond kan gaan. En ik voel me gezegend als ik weer thuiskom in Borne.

Op één van de ritten hoor ik een indringende reportage over mensen die de verbinding met hun thuis verloren hebben, omdat zij het land van hun geboorte hebben moeten verlaten. Je komt 'in den vreemde' terecht en dat doet heel veel met je identiteit, vooral als je ook nog om jouw afkomst wordt gediscrimineerd.

In de radioreportage gaat het over vele gezichten van discriminatie. Die kan er zijn op basis van huidskleur en dan spreken we van racisme. Maar stel je kwam na de oorlog vanuit Duitsland in Nederland wonen, dan kon het erg moeilijk zijn om geaccepteerd te worden. Of stel je kwam vanuit Zuid Drenthe in Twente wonen en werken in de textiel. Dan kon je je ook best 'tweederangs' voelen. Het begrip 'achter het spoor' is een beladen begrip, dat ook invloed kon hebben op je identiteitsgevoel.

De Zuiddrenth Daniël Lohues zingt veel over zijn geboortegrond, over je thuis voelen. Of over heimwee naar het thuis van je afkomst. Indrukwekkend is zijn liedje 'Tesknie za domem' over een Poolse man, die op een bankje in Westenesch (een buurtschap bij Emmen) zit te schreien omdat hij zijn familie zo mist. Voor hen is hij hier, namelijk om zijn gezin te kunnen onderhouden. Hij mist thuis, maar kan wel over een paar maanden terug, daar ziet hij naar uit.

Velen, zeer velen, ontelbaren op deze aarde kunnen nooit meer terug naar huis, naar het thuis van hun afkomst. Gezegend zij die daar oog voor hebben, en hun harten openen als een huis om dan tenminste zoiets als een thuisgevoel te creëren.

ds. Johan Meijer